

کابل - 7 فبروری 2012

اطفال وابسته به کار در کارخانه های تولید خشت در افغانستان سروی جدید، موانع در مقابل خاتمه بخشیدن اینگونه طرز کار را مشخص میسازد.

کابل (اخبار سازمان بین المللی کار) - یک گزارش جدید پیرامون کار وابسته در کارخانه های تولید خشت در افغانستان نشان داده است که نیم کارگران سروی شده، اطفال بوده و اکثریت آنها را کارگران زیر سن 14 سال تشکیل میدهد.

هدف از سروی "محصور در خشت ها: ارزیابی سریع از کار وابسته تحت قیودات خاص در کارخانه های تولید خشت در افغانستان" ارائه تصویر درست از کار وابسته و کار اطفال در کارخانه های تولید خشت در دو ولایت افغانستان (ننگرهار و کابل) میباشد. مأموریت این تحقیق را سازمان بین المللی کار (ILO) ¹ به عهده داشته و توسط مرکز تحقیقاتی Samuel Hall اجرا گردیده است.

این تحقیق دریافت که 56% خستمالان را در کارخانه های افغانستان اطفال تحت سن 18 سال (58% پسران و 42% دختران) تشکیل داده و 47% آنها (33% پسران و 14% دختران) 14 سال یا پائینتر از آن عمر دارند. اکثر اطفال در بین سنین هفت و هشت سالگی به کار آغاز نموده و در سن 9 سالگی تقریباً 80% اطفال کار مینمایند. تنها 15% این اطفال به مکتب میروند، علت عمده عدم حضور در مکاتب را ضرورت کمک برای فامیل های شان تشکیل میدهد. در نتیجه، آنها مهارت های لازم را جهت خارج شدن از کار وابسته کسب نکرده و با انتقال قرضه در میان نسل ها، اطفال گزینه دیگری به جز تعقیب نقش قدم های والدین شان ندارند.

برخلاف دیگر کشور ها مانند نیپال و هندوستان، 98% کارگران بزرگسال را در صنعت تولید خشت، مردان تشکیل میدهند. این صنعت در افغانستان عمدتاً متکی به مردان بوده و تجرید زنان از نیروی کار، توصل بیشتر را به کار اطفال ایجاد مینماید. تنها دختران خوردسال در کنار برادران و پدران شان کار نموده و حینیکه در سن بلوغ میرسند، در خانه ها باقی میمانند. این مورد بدان معنی نیست که کارکردن آنها متوقف میشود، بلکه به گونه ساده از کار در بازار به کار در فامیل که بدون مزد میباشد تغییر نموده و معمولاً از احصائیه گیری ها در مورد کار اطفال باز میمانند.

کارخانه های تولید خشت تقریباً بطور کامل بالای وابسته سازی براساس قرضه دهی *Debt bondage* اتکاء مینمایند و کارگران و خانواده های آنها به علت ضرورت در پرداخت قرضه هایی که برای رفع نیازمندی های اولیه، هزینه های تداوی، عروسی و عزاداری، غیر از هزینه هایی که یکبار صورت میگیرد مانند مسایل مربوط به کار آفرینی، اخذ میدارند، در دام چنین وابستگی ها گیر میافتند. در این گزارش دریافت شده است که نیازمندی به وسایل اساسی معیشت، فامیل ها را وامیدارد تا مکرراً قرضه اخذ نمایند. اکثر قرضه یی را که بخاطر مصارف غذای زمستان اخذ مینمایند تمام فصل را دربرمیگیرد تا دوباره آنها بپردازند. 64% فامیل هایی که سروی شده اند برای مدت 11 سال یا بیشتر و 35% آنها برای مدت بیشتر از 20 سال در کارخانه های تولید خشت کار نموده اند. تقریباً تمام (98%) خانواده ها هنگام زنده گی در پاکستان منحیت پناهنده گان یا مهاجرین در مقابل وابستگی براساس دریافت قرضه آسیب پذیر بوده اند.

کارگران اطفال و بزرگسال هر دو 70 ساعت در هفته تحت شرایط بد، کار مینمایند. اوسط مزد روزانه برای بزرگسالان بین 297 و 407 افغانی (6.23-8.54 دالر امریکائی) و برای اطفال 179 و 278 (3.57-5.82 دالر امریکائی) میباشد.

شرایط موجود در کار وابسته سبب پائین نگهداشتن سطح مزد میشود. در این گزارش گفته شده است که با در نظرداشت شرایط موجود در صنعت تولید خشت، سطوح بلند رقابت یا بازار آزاد و منفعت کم، مالکین کارخانه ها نمی توانند معاشات را افزایش داده یا شرایط را بدون بلند بردن نرخ خشت، قیمت گذاری مؤثر و خارج از بازار توسط خودشان، بهتر سازند.

¹ سازمان بین المللی کار یکی از سازمان های اختصاصی ملل متحد بوده که به کار و مسایل مربوط به آن سروکار دارد.

"تا زمانی که اغواگری ها جهت انجام بدترین اشکال کار اطفال موجود باشد ما باید از آن جلوگیری نموده، تاباشد هرچه زودتر همچو کار هایی که توسط اطفال صورت میگیرد، متوقف گردد." این مطلب را آقای هروی برجر نماینده سازمان بین المللی کار در افغانستان بیان نموده افزود: "انجام اینگونه اعمال سبب دشوار شدن شرایط زنده گی افراد مذکور شده و باعث ترویج فعالیت ها یا کار های ممنوع و غیرقانونی میشود. مسئله کار وابسته و کار اطفال در حقیقت یک مشکل اقتصادی بوده که نیاز به راه حل های اقتصادی دارد. ما باید یکجا با دولت افغانستان کار نموده تا راه حل معقول برای این پدیده دریافت گردد."

این گزارش همچنان هشدار میدهد که رکود قابل انتظار در سکتور ساختمان در صورت کاهش هزینه های کمک کننده گان (دوئران)، بسیاری مالکین کارخانه ها را مجبور به بستن کارخانه یا کاهش مزد خواهد کرد که رهایی کارگران وابسته را از چنین شرایط حتی دشوار تر میسازد.

این گزارش، کار در کارخانه های تولید خشت را منحصیث یکی از شایع ترین اشکال کار زیان آور برای اطفال و نیز بزرگسالان بخصوص یکی از بدترین اشکال کار توسط اطفال که تاحال در افغانستان شناخته شده است، توضیح میدهد.

این سروی بین ماه های آگست و اکتوبر سال 2011 راه اندازی گردیده است. معلومات مندرجه از حدود 2000 افراد دخیل در صنعت تولید خشت (از طریق ملاقات ها و سروی ها) به شمول کارگران اطفال و بزرگسال، اعضای دیگر خانواده ها، مالکین کارخانه ها، مستخدمین تازه، رهبران محلی و دیگر شرکاء (افراد دخیل) جمع آوری شده است.

برای معلومات مزید میتوانید با آقای هروی برجر (آدرس ایمیل: ilo_kabul@ilo.org، شماره تلفون: 0093202124502) و آقای خیرمحمد نیرو (آدرس ایمیل: kniru_8@hotmail.com) در تماس شوید.